

LASKUVARJOURHEILU

lehti 3/1993

Pääkirjoitus

Suuri osa ihmisten tekemisistä tuntuu olevan tavalla tai toisella leikin kanssa läheisissä väleissä. Kuten laskuvarjohyppäminen. Me hyppäämme koska se on hauskaa ja jännittävää. Tästä harrastuksesta kertovan lehdenkin, Laskuvarjourheilulehden, pyrkimyksenä on viihdyttää lukijaansa, mutta myös tarjota tietoa.

Välillä leikki muuttuu kuitenkin todeksi kuten saimme syyskuun alussa todeta Turun vakavan onnettomuuden myötä. Myös lokakuisena lauantaina Malmilla, Helsingissä menehtyi SLK:N hyppymestari ja tandem asiakas hyppyturmassa. Emme voi koskaan tuudittautua turvallisuuden tunteen valtaan ja uskotella itsellemme, että hyppäminen on vaaratonta. Kun

kaikki leikinomaisuudet on hyppäämisestä karsittu, jäljelle jää se tosiasia, että vain omalla huolellisella toiminnallamme voimme tästä harrastuksesta saada turvallisen. Ja tämä huolehtiminen on herkeämätöntä. Meidän on tiedettävä aina, mitä teemme.

Niinpä näitä artikkeleita lukiessa kannattaa muistaa, että näennäisen hauskuuden takana piilee toisenkinlainen totuus. Vapaa pudotus on unelmaa, taikaa, mutta ei meitä palvelevaa magiaa; meidän itsemme on huolehdittava pelastavista riiteistä.

Suomen Laskuvarjokerho r.y.

Helsinki-Malmin Lentoasema

00700 Helsinki

Puh. 90-378 827

Laskuvarjourheilu Lehti

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho r.y.

Painopaikka: Helsingin Painopalvelut

Painos: 300 kpl

Toimitus

Päätoimittaja: Martti Roivainen

Vastaava toimittaja: Anita Grandell

Toimitussihteeri: Susanna Björklund

Kannen kuva

Jussi Laine

ONKO SINULLA ASIAA?

Haluatko kommentoida, herätellä keskustelua, kertoa, informoida, mainostaa, pakinoida, saada kuvasi julkaistua, naurattaa tai muuten vaan sepustaa juttuja Laskuvarjourheilu Lehteen?

Ja sehän käy. Seuraava lehti ilmestyy keväällä kun on tarpeeksi juttuja kasassa.

Lähetä aineistosi levykkeellä tai kirjoituskoneella kirjoitettuna osoitteeseen:

Anita Grandell

Merimiehenkatu 35 A 2

00150 Helsinki

Joensuun Juhannus 1993

Karelia Midnight Sun Boogie

2576. Kaksituhattaviisisataaseitsemänkymmentäkuusi kertaa hyppi sekalainen porukka, etupäässä SLK:laisia ja pohjoiskarjalalaisia DHC-6-300 -tyypin Twin Otterista maan ja taivaan väliä. Olihan siellä hyppääjiä muistakin kerhoista, mutta tämä juttu unohtaa kokonaan pienen ihmisen ja keskittyy tilastoihin, historiaan ja laajoihin näkymiin - jos nyt mihinkään laajaan voi keskittyä. No, nyt lukuja, lukuja...

Juhannusleirihän on SLK:lla vanha perinne. Vuosina 1982 - 83 SLK päräytti Loimaan lähelle Oripään todelliselle korpikentälle. Mitään erikoista ei tunnu jääneen mieleen, mitä nyt oudot sosiaalitulat ja vedenpitävän teltan tärkeys.

Vuodet 1984, -85 ja -86 sujuivatkin sitten Jämällä, ja siellä hieman mittavampi juhannuksen vietto alkoi orastaa. Väkeä oli enemmän, tilat parempia ja aikakin alkoi pidetä koko juhannusviikoksi. Mukana olleet muistavat korkean harjun aiheuttamat pyörteet ja vaikkapa Viktor Andron muistomerkin. Ryömintätäilaa riitti kankahilla ja nuotio oli päällä aamuun asti. Innostuttiin myös "isoista" kuvista, joita koetettiin yhtä useammasta lentokoneesta, ja tämä perinne jatkuikin seuraavilla leireillä niin kauan kuin Pilatus Porter oli käytössä.

Tämän ja viime vuoden leirin paikka, Joensuu, tuli tutuksi jo 1987, 1988 (jolloin Otter otettiin kehiin) ja 1989. Itäsuomi tuntui säidenkin puolesta olevan mainio jussinviettopaikka, ja Onttola kentän suuret laskeutumisalueet, Invalidien upea ja kovia kokenut maja lampineen sekä läheinen kaupunki ovat kovia sanoja. Jotkut valittavat

Kuva Tero Tuominen

pitkästä matkasta; Seurasaarella On sielläkin kuulemma mahtava juhannus ja sinne pääsee HKL:n kortilla tai uimalla.

Silti oltiin pari vuotta pois ja ensin muutettiin alemmas Imatran Immolaan 1990. Hyvä paikka sekin ja edelleen itärajan tuntumassa...

Vaan 1991 repäistiin oikein suuren maailman tyyliin ja pantiin ruotsalaisten Västerås'n ja Tukholman (Gryttjom) kerhojen kanssa pystyyn Otterboogit -kaiken kaikkiaan kaksi kaksisaukkoista ja yksi yksisaukkoinen kone. Valitettavasti vuosisadan tynä iski päälle ja kerhon veteraanit muistelevat vieläkin kauhulla sadetta ja tuulta, joka repi teltat maasta narun perään pomppimaan. Tästä sai alkunsa ns. Skydive Aland -käsite, joka ironisesti löytyy yhä SLK:n saunan seinästä. Eli hieno reissu, mutta tulipahan tehtyä.

Joensuun Juhannus 1993

Tästä järkyttyneenä SLK palasi tutulle kamaralle. Onttopubiin.

Mitä si is oikein tapahtui 1993? Katso-
taan asiaa tyylien tilastojen valossa :

	Pokia	Hyppyjä	Muuta
lauantai 19 . 6 .	8	159	1 varavarjo
sunnuntai 20 . 6 .	17	377	1 w, 1 jalka
maanantai 21. 6 .	16	363	
tiistai 22.6. 4	89		
keskiviikko 23.6.	8	183	1 korva
torstai 24 . 6 .	24	521	3jalkaa,
perjantai 25 . 6 .	25	561	69 pusua

Tämän jälkeen muistikuvat
himmenevät, mutta perjantain
pokaennätyksen jälkeen (jossa mesutkin
jo heiluivat alasti ja kone kurvaili lammen
päällä) tahti hiljeni .

Statistiikka vaikenee ekojen päivien
helikopterihypyistä (olipahan harvinaisen
pieni kopteri !), ekojen öiden mäjö-
huudoista, jotka herättivät JOKA yö noin
klo 03.00, sujuvasta manifestista (tuntuu
kuin se toimisikin vain kerran kesässä) ja
lammessa uiskentelusta vain muutamia
yksityiskohtia mainitaksemme. Koko-
naisuushan syntyy eri ihmisten koke-
muksista ja hurjista sitkumävedin -tari-
noista. Niinkin pieni asia kuin teltan-
pvstytyys voi olla legendoja luova ilmestys
kun siihen oikein paneutuu .

Mutta olihan Joensuussa asiallistakin
hommaa; Ellukin pitää kanat joskus
kotona. Jo edellisenä vuonna oli saatu
kuria ja järjestystä kuviohyppäämiseen

FS-koulutusjärjestelmän avulla, eli Henri
Pohjolainen Floridasta oli muutaman
SLK:laisen kanssa ns. organisaattorina
kokoamassa porukkaa hyppäämään yhdessä

hallitusti ja tur-
vallisesti. Tar-
koituksena oli
tarjota kaikille
mahdollisuus
hypätä isoja
kuvia taitojen
mukaan ja estää
hurlumheirois-
kaisut ja hula-
baloohyppy. Se
onnistukin 1992
oikein hyvin ja
tänä vuonna

saatiin Henan lisäksi itse liehutukka Jeff
Barbani vetämään koulutusta.

Wemerin juhlahyppy

Kuva Tero Tuominen

Tässä mielessä kaksi viime vuotta ovat olleet edistysaskel suurehkojen ja suurten kuvien harjoittelussa, sillä entistä useammat eivät vain superheerokset - ovat saaneet maistaa esim. yli 16-wayta. Tämän ohella Hena ja Markku Teivainen pitivät kalustopalaveria, missä kerrottiin nykyisten (kenties melko vaativien) varjojen ominaisuuksista, muun muassa. Ainakin tunnelma oli tiivis pienessä majassa.

Kun keinu oli rikottu olikin jo aika poistua. Mitään tietoa ei ole vuotta 198: edeltäneistä tapahtumista eikä kukaan ka tiedä, minne mennään tulevana kesänä Jonnekin.

Ja kaikki vain siksi, että täytyy tehdä mitä täytyy tehdä (kuten Sylvesteri Tallikon on ilmaissut), olipa se niinkin kauheaa kuin laskuvarjohyppäminen.

★★★★ SKYDIVE ★★★★★

X:MAS & NEW YEAR ?!

Nyt on viimeiset hetket päättää mitä teet jouluna ja uutena vuotena. TOIMI HETI !

Vietä vaihtoehtovuodenvaihe laskuvarjoillen.
Lähde Floridan aurinkoon Zephyrhillsiin.

Blue Skies!

Lisätietoja: Markku Teivainen / SLK p. 90 - 378 827

Arvoisa (??) LuKT

Käänny taas kerran luottamuksella, tosin katoavalla sellaisella, puoleenne.

Ehkä luitte kirjeeni Laskuvarjourheilulehdestä 2/93 koskien suojapäähineen käyttöpakon poistamista hyppääjiltä Suomessa. Toivottavasti luitte, koska saamani palaute hyppääjiltä oli lähes yksinomaan positiivista ja sen vuoksi jaksinkin jatkaa tätä painiottelua kanssanne.

Olin toimittanut LuKT:in edustajalle samansisältöisen kirjeen kuin lehden toimitukselle noin kuukausi ennen lehden ilmestymistä tarkoitukseni saada aikaan yleinen keskustelu asiasta, päätöksistänne ja niiden perusteluista. Ette kuitenkaan vaivautuneet esittämään omia mielipiteitänne julkisesti kaiken kansan luettavaksi.

Johtopäätöksiä on helppo tehdä. Ensin mieleen tuleva syy on, että asiani on niin vähäpätöinen ja mitätön, ettei se anna aihetta vastaukseen. Kuitenkin asia koskee kaikkia Suomen lupakirjahyppääjiä.

Seuraavaksi tulee mieleen, etteivät päätöksenne perustelut ehkä kestäisikään järkevää ja rationaalista kritiikkiä, vaan taustalta saattaisi löytyä muita syitä.

Ilmailumääräykset tulevat ilmeisesti hieman jälkijunassa muuhun maailmaan nähden, koska itse olen hypännyt lukuisissa eri maissa v. '75-'93 ja Suomen lisäksi vain kahdessa tai kolmessa maassa oli pakko laittaa joku hattu päähän. Mikä siis tekee muiden maiden hyppääjien "päällyksen kovemaksi"?

Elämme 90-lukua, autoni edessä ei kulje punaista lippua

heiluttava henkilö, juna saa ajaa yli 30 km/h eivätkä matkustajat silti tule hulluiksi, itsesaastutus ei pehmennä selkäruotoa eikä vie näköä, jne. Maailma muuttuu parempaan, ja me teemme ne muutokset itse käyttämällä omia aivojamme. Vanhoista virheistä ja asioista on otettava oppi talteen, mutta ne eivät saa estää perusteltuja uudistuksia.

Edelleen odotan lehden palstalla vastausta kysymykseeni "Miksi ei". Samansisältöisiä kirjeitä on taas kaksi, joista toinen on jätetty LuKT:in edustajalle ja toinen lehdelle 08.07.'93.

Kesä menee

Jarkki

Kuva Jussi Laine

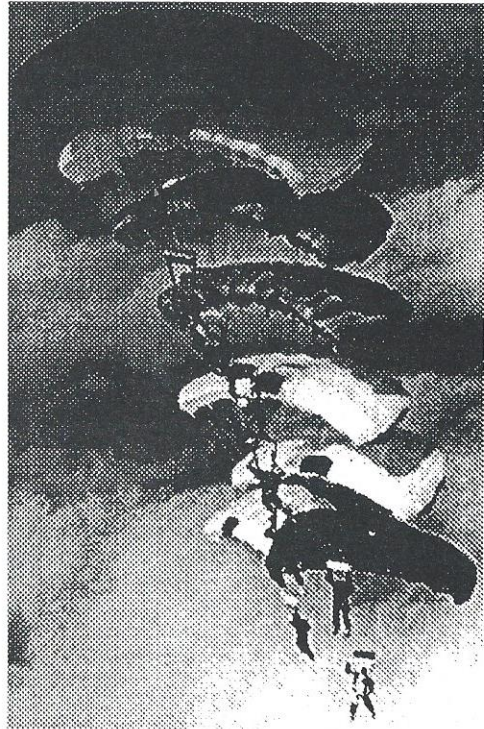
Etelä-Afrikkalaisia laskuvarjoja

PISA eli Parachute Industries of Southern Africa sijaitsee Durbanin lähellä, Etelä-Afrikan Tasavallan itärannikolla. Tehdas työllistää n. 180 henkeä, tuottaa kaikkea patjavarjoista sotaväen käyttöön suunniteltuihin erikoisvarjoihin, myy paljon tuotteitaan ympäri maailmaa. Euroopasta löytyy useita PISA:n dealereitä. Suomeenkin on eksynyt 80-1 uvun puolivälissä parit PISA:n kokonaisuudet, jotka kai edelleenkin ovat kelpollisia pelivälineitä.

PISA on myynyt Euroopassa paljon uusia tuotteitaan, ja jotkut suurimmat hyppykeskukset tilaavat kaikki oppilasvarjot Etelä-Afrikasta. Varjokokonaisuuden hinta on n. 60% vastaavaan amerikkalaiseen nähden, joten hyötysuhde on hyvä.

Malmilta löytyy tällä hetkellä yhdet uudet PISA:n kamat, yhdeksänputkinen 190 sq.ft Conquest, varavarjona 170 sq.ft Tempo, valjaat Naro. Päävarjo aukeaa siististi, lentää hyvin ja laskeutuu pehmeästi (vrt. Sabre). Conquest on zero porosity-kangasta eli samaa nollakangasta kuin jenkkien uudet varjot, punokset Microlinea ja valjaat amerikkalaista materiaalia, olkalukot Parachute de Francelta. Kaikki PISA:n tuotteet on FAA T.S.O.-hyväksytyjä ja eurooppalainen ISO-standardi on, joten niillä voi hypätä missä tahansa.

Varusteita tehdään ainoastaan tilaustyönä, toimitusaika 4-6 viikkoa. Edellämäinitun kokonaisuuden hinta on Suomeen rahdattuna, verot ja tuonnintasaukset ja kaikki muut kulut maksettuina yhteensä n. 16.000 Fim, riippuen randin

Kuva Jussi Laine

kursista. Halpa hinta johtuu alhaisista työvoimakustannuksista.

PISA tekee myös muita varjoja, Para-Fliten lisenssillä Swiftiä ja vanhanaikaisia patjoja kuten Cruislite, XL Cloud jne. Pyöreitä ja neliskanttisia varavarjoja, hitaita ja nopeita päävarjoja, valjaita, aputatteja, varjokasseja, kaikkea löytyy ja hinta on hyvä verrattuna amerikkalaisiin tai eurooppalaisiin vastaaviin.

Asiasta lisää tietävät Malmilla SLK:ssa Markku Teivainen ja Jarkki Vuorio, 90-378827.

FS-SM-1993 MALMI

eli Kuviohypyn Suomenmestaruuskisat

Ensimmäiset SM-käihinät käytiin oikeastaan mini-FS-kisoissa 3. heinäkuuta; ne olivat eräänlaiset esikisat, joissa oli mahdollisuus harjoitella vielä ilmavideon käyttöä ja näyttää, mihin joukkueet pystyvät. Mutta kuten usein käy, Helsinki-Vantaa pani puuhalle stopin. Kisat yritettiin siirtää Nummelaan, jossa hypättiin pari pokaakin kunnes voimakas tuuli teki touhusta liian vaarallisen.

Harjoitusviikko alkoi 26.7., mutta edeltävänä viikonloppuna Otter vieraili Utissa, missä pilvisestä säästä huolimatta saatiin harjoitushyppyjä sekä yritettiin sopeutua sotilaallisen täsmällisiin saunavuoroihin. Tämäkin viikonloppu katkesi ikävän dramaattisesti erään hyppääjän laskeutuessa myötätuuleen varjollaan, mistä ei kovin hyvää seurannut.

Kaikenlaista oli siis tapahtunut kisojen alkuun mennessä, mutta loppujen lopuksi kaikki lähti hyvin rullaamaan. Aikaa oli varattu elokuun 8. päivään, mutta hyvien kelien ansiosta voittajat selvisivät jo ennen sitä (ja sitten taas uudestaan...).

Huomionarvoista oli se, että ensimmäisen kerran kuviohypykisoissa käytettiin nyt ilmavideota viralliseen tuomarointiin. Jokaisella joukkueella oli siis kuvaaja kisahypyillä. Käytännössähän videokuvaus on ollut normaalia (ja lähes välttämätöntä) jo muutaman vuoden, mutta tuomarityö on tätä ennen perustunut maavideoon. Uudet asiat aiheuttavat aina ongelmia, eikä ilmavideo ollut poikkeus.;

Kisojen johtaja Aki "Weneri" Venesjärvi avasi pippalot lauantaina loistavassa säässä. Joukkueita oli yhteensä 12 nelihenkistä ja viisi kahdeksanhenkistä, Helsingistä, Turusta, Oulusta, Jyväskylästä ja Imatralta eli seitsemisenkymmentä hyppääjää eri puolilta Suomea. He virittelivät teltojaan kauniille pihanurmelle, panivat kissan liekaan, purkivat rullalaudat rajavartiolaituksen pihalle ("Lautasuolle") ja valmistautuivat muutenkin kaikin puolin kovaan kilpaan. Sillä kukapa huolehtisi hypäämisestä ellemme me ?

Avajaispäivänä saatiin aikaiseksi harjoitushyppy sekä 2-3 kisahyppykierrosta 4-FS-lajin osalta. Tarkoitus olikin aloittaa ja jatkaa nelihenkisillä kunnes minimi (viisi kierrosta) saataisiin täyteen. Ennakkosuosikki oli Madway (Ryömä, Rantala, Palola, Laukkanen), mutta myös Dr. Spotilta ja Murphy's Lawlta odotettiin näyttöä. Ainakaan itseluottamusta ei puuttunut miltään jengiltä, mikä onkin aivan oikein. ("Täällä pitää henkseleitä paukutella

niin paljon kuin suinkin", on eräs hero kerran lausunut.) Hyvin aloitti myös tuore joukkue Kuurankukat.

Sunnuntaina jatkettiin 4-wayta ja lähes viisi kierrosta loikattiin uusinnoista huolimatta. Havaittiin nimittäin kuvaajan taitojen tärkeys juuri uloshypyssä, jossa kaikkien otteiden piti näkyä. Näin ei aina ollut ja useat joukkueet saivat uusintahypyn. Joskus se onkin hyvä... Sää herkesi sateeksi illalla kun tilanne oli se, että Madway johti ja Murphy's Law toisena (tosin kaikilla joukkueilla ei ollut viittä kierrosta koossa).

Vaikeuksia oli kuvaajilla muutenkin. SLK:n Ei vielä -jengin kuvaajalta putosi kamerakypärä päästä varjon varassa ja Tattarisuolle se onneksi päätyi. Kun nauha oli teipattu kokoon, oli suunnattoman kiinnostuksen kohteena, miltä oikein näyttää kun maa räjähtää silmille...

Seuraavana päivänä sää parani ja pysyikin sitten moitteettomana loppuun saakka - se todella suosi näitä kekkereitä. Paperinuket väännyivät isojen ihmisten kourissa kun taktiikkaa rustattiin viime hetkillä. Milloinkahan saadaan tietokoneohjelma blokkien ja siirtymien suunnitteluun? 4-wayn minimiit saatiin

SM 1993

täyteen ja aloitettiin viiden joukkueen voimalla kasi-henkistä. Suosikijoukkue oli tässäkin lajissa helsinkiläinen Tsernobyl mutants, joka on jo kauan harjoitellut yhdessä. Turun Mattien ja Teppojen odotettiin tarjoavan kuitenkin kunnan

vastuksen. Nopeasti kootut muut joukkueet olivat mustia hevosia. Minimit saatiin täyteen tässäkin lajissa maanantaina.

Tiistailla selvisi sitten se, mikä oli muutenkin lähes selvää; 4-way hypättiin loppuun ja Madwayhän sen voitti kirkaalla erolla Dr. Spotiin nähden. Smurffit uusivat viime vuoden pronssinsa. Taistelu 2. sijasta oli kuitenkin tiukka. Vielä jaksettiin pari kierrosta 8-wayta, mutta päätökseen se saatiin keskiviikkona. Viimeiset pokat kisojen spottimestari Jarkki hoiti Pyöreän terassilta, missä jo lopettaneet odottivat. Viimeinen poka laskeutui terassin eteen ja juoksi käsi ojossa hanoja kohti.

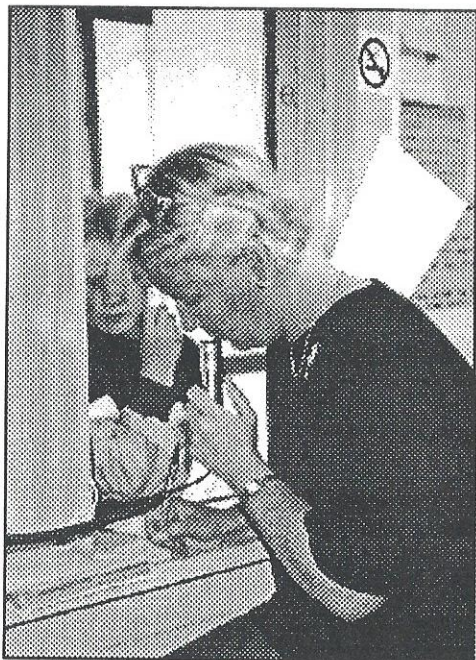
Juhlalliset päättäjäiset pidettiin siis jo keskiviikkona. Ja jos joku ulkopuolinen tätä lukee eikä tiedä, miten kuviohyppykiset sulkeutuvat niin katsokoon rallivoittajia pulloineen. Toisin sanoen kilpailtiin vielä siitä, montako ihmistä voi kastella kuplajuomalla ja pitkällekö sitä lentää. Ekan

FS-SM-1993 MALMI

kerran palkittiin myös kuvaaja, ja tärkeätähän heidän työnsä on. Sitten kisojen johtaja ilmoitti ottavansa kännin joten virallinen ohjelma oli ohi. Se oli kuitenkin vasta alkua ja ainoa lapsille sopiva osuus.

Torstaina mentiin sitten Suomenlinnaan oikein porukalla ja leikittiin pullonpyöritystä Valhallan nurmikolla. Kova viikko oli takana...

*SM-tasoiset kilpailut
vaativat ahkeran ja
toimivan kisaorganisaation
toimiakseen kunnolla.*

4-way	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Yht.	Sija
Madway	15	15	16	13	12	12	16	13	13	17	142	1
DR.Spot	13	9	14	12	10	11	9	11	14	12	115	2
Murphy's Law	12	11	14	10	9	6	12	9	12	13	108	3
Kopra Huja	9	9	11	9	10	8	10	10	9	8	93	4
Kuurankukat	9	8	7	8	7	7	7	7	8	4	72	5
Independent	8	5	7	5	7	7	8	8	9	4	68	6
Tähän Käteen	4	8	7	7	7	6	7	8	7	6	67	7
Stoneface Team	8	8	7	6	6	2	7	7	7	6	64	8
Lentapelko	7	6	8	6	5	6	8	6	4	3	59	9
Ei Vielä	8	7	7	6	3	6	6	6	3	6	58	10
Not Yet	6	5	4	4	5	5	5	5	5	6	50	11
Kunnon Isät	7	4	6	3	3	6	5	4	6	2	46	12

8-way	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Yht.	Sija
Trennoby Mutants	7	9	5	7	19	7	7	8	9	8	76	1
Project Eloy 93	5	9	5	6	7	6	6	6	7	0	57	2
Matit ja Tepot	4	7	4	4	4	4	4	4	6	5	46	3
Trasseli ja 7 kääpiötä	4	3	1	4	3	4	4	4	4	1	32	4
Python Airways	0	1	3	1	0	3	1	0	2	3	14	5

1. MADWAY (SLK)

Hannu Ryömä
Timo Rantala
Kari Palola
Ari Laukkanen
Mauri Hartikainen
Pekka Palotie

2. MURPHY'S LAW (SLK)

Jukka Laiho
Janne Laiho
Riku Peltola
Marko Tiainen
Matti Veikkola
Taina Humu

3. STONEFACE TEAM (OLK)

Timo Aula
Raimo Kempainen
Pertti Enberg
Jouni Tiira
Timo Kokkonen
Pasi Pietarila

4. KUURANKUKAT (SLK)

Markku Teivainen
Matthew Iles
Jukka Tanninen
Ari Järvinen
Ilkka Suihko

5. LENTOPELKO (IIK)

Timo Silvennoinen
Jussi Talka
Juha Bragge
Janne Karhu
Lauri Karhu

6. NOT YET (TLU)

Noora Repo
Eija Nirhamo
Marja Aaltonen
Hanna Jokinen
Ville Mäkilä

7. TÄHÄN KÄTEEN (SLK)

Tomi Reinilehto
Jari Mustonen
Juha Kajamäki
Jyrki Samuli
Laura Venäläinen
Topi Pääkkönen

8. EI VIELÄ (SLK)

Oscar Salonaho
Martti Roivainen
Jari Kuosma
Harry Latvala
Heikki Kervinen
Tuuli Somma

9. INDEPENDENT (SLK)

Esa Nygård
Teijo Loikkanen
Ulla Mansikka
Timo Keränen
Mia Saaristo
Seppo Mynttinen

10. DR.SPOT (SLK)

Tony Nyholm
Esa Tiainen
Heikki Pakkanen
Jorma Löfgren
Rene Alvas
Vesa Vuorenkoski

11. KUNNON ISÄT (JLK)

Kyösti Schwartz
Sauli Eviluoto
Tapani Lipsanen
Hannu Vertanen
Heimo Peurakumpu

12. KOPRA HUJA (SLK)

Reino Kortessalmi
Marko Lamberg
Aki Kousa
Janne Kopra
Pasi Silkosuo
Jukka Juntunen

---

1. PROJECT ELOY 93 (SLK)

Tony Nyholm
Jukka Laiho
Janne Laiho
Riku Peltola
Marko Tiainen
Esa Tiainen
Jorma Löfgren
Heikki Pakkanen
Taina Humu
Vesa Vuorenkoski

2. STRASSALI JA 7 KÄÄPIÖTÄ (SLK)

Markku Teivainen
Ari Järvinen
Teijo Loikkanen
Esa Nygård
Juha Kajamäki
Timo Keränen
Jyrki Samuli
Jari Mustonen
Tomi Reinilehto

3. TSEARNOBYL MUTANTS (SLK)

Matti Veikkola
Janne Kopra
Reino Kortessalmi
Marko Lamberg
Aki Kousa
Heikki Kervinen
Pasi Silkosuo
Matti Karjalainen
Mika Forsen
Susanna Kupiainen

4. MATIT JA TEPOT (TLU)

Kalle Kulmala
Simo Sainio
Kristian Enkvist
Kai Lauronen
Marjatta Meriläinen
Hanna Jokinen
Juha Mörönen
Mika Kosonen
Pasi Pirttikoski
Jukka Juntunen

5. PYTHON AIRVAYS
(SLK, OLK, JLK, KLK)

Sauli Eviluoto
Timo Aula
Jouni Tiira
Rene Alvas
Pekka Hautaniemi
Harry Latvala
Raimo Kempainen
Petri Riikonen
Pertti Enberg
Leo Tjäderhane

FACTORY

**38529 5 th Avenue
Zephyrhills, FL 33540 USA
Tel: 990-1-813-788-9831
Fax: 990-1-813-788-5107**

**"Suomalainen Laatu Ja
Amerikkalainen Tuote,
Takaa Markan Arvon !"**

-Henri Pohjolainen

**Blue Skies and
Happy Landings!**

1993-94 Skydive City Calendar of Events

October 16-17 ..... **Trans-America Cup
16-Way Competition**

October 30-31 ..... **Halloween Boogie & Seminar**

Jumpers will be organized into 10-way groups according to skill level on Saturday. On Sunday lower experienced groups will be joined with the more experienced groups for 20-ways. Emphasis will be on high quality skydives. Seminar, party and barbecue on Saturday night.

**November 5-7: Strong
Tandem Certification
Course**

Hosted by
Strong Enterprises,
pre-registration required

**November 12-13:
4-Way & 8-Way Meet**

(Training for Thanksgiving
Meet) Open and
intermediate classes,
FAI rules, seminar
Saturday night

November 19-28 ..... **Thanksgiving Meet**

November 19: 8-way practice
November 20-21: 8-Way Competition
November 22: 16-way practice
November 23: 16-way competition
November 24: 20-way practice
November 25: 20-way competition & Turkey Dinner
November 26-27: 18-way practice
November 27: 16-way competition, seminar and party

December 3-5 .... **Vector tandem certification course**

Hosted by Relative Workshop, pre-registration required

December 11-12 ..... **4-Way & 8-Way Meet**

Open and intermediate classes, FAI rules, seminar Saturday night

December 15-Jan. 9 .. **Christmas & New Year's Boogie**

- Christmas 10-way scrambles—everyone wins!
- Star of David competition • Christmas star dives
- 18-way sequential • Christmas & New Year's parties

January 14-16 ..... **Large Sequential Camp**

January 22-23 ..... **4-Way & 8-Way Meet**

Open and intermediate classes, FAI rules, seminar
Saturday night

February 5-6 ..... **20-Way Meet**

Come and challenge the Skydive City team! Try to take the trophy!

February 11-14 ..... **Valentine's Day 4-Way Meet**

Coaching and seminars

February 25-27 ... **Vector Tandem Certification Course**

Hosted by Relative Workshop, pre-registration required

**March 5-6: 4-Way
& 8-Way Meet**

Open and intermediate
classes, FAI rules,
seminar Saturday night

**March 12-13:
Strong Tandem**

Certification Course

Hosted by Strong Enterprises,
pre-registration required

**March 19-April 9: Easter Boogie
Skydive City Style**

20-way sequential, 40-way speed
April 2: Easter cookout and party
seminars, prizes and large loads,
Easter egg hunt

April 16-17 ..... **Second Annual Mayor's Cup**

8-way sequential meet

Topics For Sunshine Factory Seminars 1993-94

- Know Your Gear -basic gear safety seminar
- Basic Gear Maintenance or "Why do I need a new closing loop?"
- Pro Packing Seminar • Gear Inspection
- Canopy Control or how to do a "safe" hook turn
- New Gear "Buyer's Guide" Seminar

Guest Speakers for the 1993-94 Season*

Derek Thomas	Tony Urzajack	John LaBianco
Bill Richards	Hanni Hupfelsen	Jack Walters
	Norman Reid	

*More speakers will be added as we get confirmed.

Aircraft ..... **Full-time Twin Otters**

Additional Services

Student skydiving by free light • Shipping by Sunshine Factory
Fuel by Hard Luck Gate • Hook by 18th's Bear Garden
Trailer park and hookups for visiting jumpers

Give us a call and allow us to better serve you!

Tel. 813-783-9399 • Fax: 813-782-0590

Students: 813-783-9991

40247 Tucker Road • Zephyrhills, FL 33539-1590

Hyppymestarikurssi III/93

Joskus tulee hyppääjän elämässä aika oppia kaiken sen opettamista, minkä on itse käynyt lävitse. Ihmisiä kun ei voi noin vain päästää lentolaitteeseen varjo selässä, heitä on opetettava. Ja tällaisesta koulutuksesta (ja ihmisestä) on sitten laskuvarjotouhuissa vastuussa hyppymestari, paljon haltija ja paljosta huolehtija.

Tänä syksynä katsoi koulutuspäällikkö Ulla Mansikka SLK:sta että neljä kaverusta olisi kypsiä mesuroimaan. Raskas päätös, mutta niin vain Marko Hartikainen, Matthew "Matias" Iles, Sami "Samppa" Paananen ja Jukka Tanninen lähtivät Matilda Markonautolla kohti Räyskälää. Tämä on heidän tarinansa ulkopuolisen silmin nähtynä.

Muissakin kerhoissa oli valintoja kabineteissa tehty ja Sari Paavilainen Utista, Kari Paassilta Porista, Sakari "Sakke" Puumala Alavudelta ja Juha Lundström Oulusta ilmaantuivat kukin ajallaan Olli Luoman hoteisiin Ilmailuopiston vihreille käytävillä riemukkaaseen ja asevelihenkiseen yhteismajoitukseen. Hyvästä ilmapiiristä huolehti ennen muita Jukka. Sari pääsi sentään omaan koppiin.

Pari ensimmäistä päivää kuluu mesuoppilailta alkukokeessa (SLK selvitti sen tällä kertaa ongelmitta), varusteiden ja papereiden tarkistuksessa sekä ilmailulain, HM:n tehtävien ja vastuun ym. tarpeellisen tutkinnassa. Apukouluttajana oli Timo Lampinen, jonka oppitunneilla asiat käytiin vakaasti läpi. Alettiin päästä jo mukavaan rytmiin: vauhdilla aamupalalle - opiskelua - kaahaten lounaalle - opiskelua. opiskelua - kyläkauppaan ostamaan edullisia viikon vanhoja eineksiä. joiden hinnoista tingittiin

Löydätkö "oppilaiden" 10 virhettä?

vielä kassallakin - saunaan - Laakasaloon. Kuskina näillä reissuilla oli SLK:n porukalla usein Matias, joka kätevästi sai samalla ajo-opetusta. Takanaolevia kannattaa aina varoa ja tarkistaa ilmatila risteyksissä. Sauna olikin pitkien päivien pelastus, mitä nyt joutui kuuntelemaan purjelentäjien juttuja, joista kunnan räätisorsa ei suuria piittaa...

Sateisten päivien ratoksi ilmestyi sitten apukouluttajaksi Martti "Mara moottori" Roivainen. Kun koulutusohjelma oli läpikäyty alkoivat häämöttää varsinaiset hommelit eli hyppyharjoitukset. Siinä

on kalkesta huolimatta kurssin odotetu-
in kohta -ja jännitetyin, sillä elimistö ei tunnu
olevan vielä valmis ottamaan vastuuta
toisten pudottamisesta lentokoneesta.
Kuitenkaan mesurointi ei ole vain koneesta
ulos lapiomista, vaan laajassa mielessä
kasvattamistakin niin hullulta kuin se
kuulostaakin.

Mutta asiaan. Varusteet opittiin
tarkistamaan niin maan perusteellisen

Koneessa jatkui häiriköinti, kun mesu ei
kreppariakaan saanut rauhassa katsoa.
FXC ei pysy päällä, kypärä kääntyy
väärinpäin ja hihna kuristaa kaulaa eikä
lasejakaan muisteta panna silmille. Kaiken
kaikkiaan pienenä liian vähälle jääneen
roolileikin riemujuhlaa ja vahingoniloi-
puhtaimmillaan ! Vaan joskus myös
tosielämää...

Huimin poka lienee ollut Markon

viimeisen päälle, ja työlästä se olikin
"oppilaiden" ehtymättömän mielikuvituksen
takia. Jos jonkin seikan sai pieleen, se
laitettiin pieleen. Varusteista kaivettiin
varakahvoja, kameroita, vesipyssyjä,
oiottiin pakkolaukaisuhihnaa ja laitettiin
kengät oikeisiin jalkoihin. Välillä piti hakea
karanneita oppilaita, jotka viilettivät
kaukana kiitoradalla pyörän selässä, ja
aina joku oli potkurissa.

hermojentestauslasti, jossa oppilas teki ihan
oikean keikan ja päälle päätteeksi varjokin
aukesi koneessa. Mesulla on joskus tukalaa,
mutta aina jännittävää.

Opetusharjoitukset sujuivat verraten
hyvin, kullakin oli oma tyylinsä kuten
pitääkin. Dramatiikkaa tarjosi erään
kaatumistunnin kuluessa tapahtunut
paikallisen kerhon oppilaan myötötuuli-
lasku, joka päättyi sentään onnellisesti

Hyppymestarikurssi III/93

viitisen metriä hallin seinästä. Oli kuulemma tarkkuuskisat menossa. Mikäs siinä, mutta kiva olisi hypätä seuraavis-akin.

Tulipahan kurssin loppukin ja legendaariset päättäjaiset Laakasalossa. Kansainvälisesti tunnettu puolalaisyhtye tarjosi elävää musiikkia, mutta naisia oli niin vähän, että poikaparein piti tanssia. Ruusutkin olivat kortilla, sen sai Jukka todeta, eikä ravintolan uudelleensistustukseen ollut kaukana. Mistä noita puuronsa syöneitä äidinkultia aina ilmaantuukin pajanyrkit heiluen ja järki seisten?

Soitanton toi oman persoonallisen lisänsä Sakke erittäin kansanomaisella ja pelkistetyllä soittimellaan; onkin käsittämätöntä ravintolan nuiva suhtautuminen harvinaiseen kulttuurianttiin. Hyppy-mestarit eivät todellakaan ole yhden asian fakkitalikkoidiootteja sen'osoitti myös Juhan uutta luova ja Lopen seutuvilla

Reippaat HMO:t aamulla.

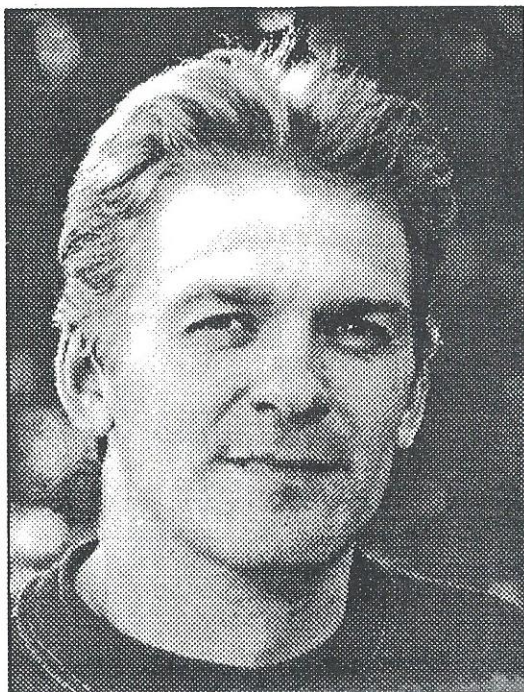
harvoin nähty tanssiesitys, mihin Jukkakin otti osaa. Vielä kun päästiin hengissä ulos (äidinkullan oletettiin vaanivan jossakin) ja kaikki samaan taksiin niin juhla oli ollut täydellinen. Kotiinlähtö se olisi seuraavana aamuna.

Lähtö oli seuraavana aamuna, Olli oli hoitanut jälleen yhden mesupokan kotipesälle. Ainakin kaikki SLK:n häiskät ovat jo mesuja ja kantaneet kiitettävästi vastuunsa.

Laakasalo odottaa jo seuraavia HMO:ta.

Juha Olavi Kajamäki

26.9.1963 - 2.10.1993

*Uskon, että jos katsoisimme aina
taivasta kohti, saisimme lopulta siivet.*

Flaubert, Pensées.

Manifestin mietteet

Hei, kenen kanssa mä hyppään? Missä mun gogglesit on? Miks mä en saa kouluttajaa? Kuka ottaa varavarjonäytteen? Mihin mä laitoin mun kellon/lompakon? Miks mun tilillä ei ole tarpeeks rahaa? Mitä kivaa mä tekisin ylhäällä?

Kuka hän on?

Hän on Suomen Laskuvarjokerhon jäsen, joka manifestaa itseänsä hypylle. Hän on luonnollisesti selvittänyt itsenäisesti kelin, huolehtii hyppytilinsä saldosta ilman paimentamista, harjoitellut hyppeänsä valmiiksi ja on muutenkin skarppina.

Lienette jo huomanneet, että manifestia yritetään parhaillaan kehittää. Kömmähdyksiä on sattunut ja sattuu varmasti edelleen, mutta pyrkimyksenä on saada aikaiseksi systeemi, joka mahdollistaa meille kaikille enemmän hyppeä vähemmällä hieromisella.

Vaikka manifesti sattuisikin jostain syystä olemaan aivan erityisen pätevä ja etevä (onko heitä?), niin auttaisi kovasti jos hyppeämään lähdössä olevat ja muut paikalla notkijat tekisivät oman osuutensa.

Jaa, että mitä? Eikö se riitä, että kirjoittaa lempinimensä listaan mahdollisimman sotkuisella käsialalla? Sitä vartenhan manifesti on, että se kasaa pokia ja servii sotkut. Joopa joop. Mutta jos kuitenkin

jokainen hyppeämään lähtevä noudattaisi yksinkertaisia pelisääntöjä, niin homma pelaisi kaikkien kannalta mukavasti.

Joitakin toiveita manifestin näkökulmasta sallittaneen:

Huolehdi hyppytilisi saldosta. Ei ole ilkeän manifestin keksintöä, että kerholla on systeemi, jonka mukaan tilillä on oltava vähintään yhden hypyn verran hyvää jos aikoo koneeseen. Otamme käteistä rahaa vastaan äärimmäisessä hätätilanteessa. Voinet pääsääntöisesti käyttää pankki- tai visakortteja tai maksaa rahat pankkitilille - eikö totta? Säilytä kuitti ja pidä se mukanas kun tulet hyppeämään. Tiedot pankista kerholle kulkevat joskus varsin hitaasti ja hyppytilisi saldo laahaa jäljessä.

Harjoittele hyppeäsi etukäteen valmiiksi ja ilmoittaudu vasta sitten pokaan. Ja muistathan, että laskuvarjohyppeäminen onnistuu mukavimmin silloin kun selässä on pakattu laskuvarjo. Älä siis turhaan ilmoita itseäsi jos varaamasi varjo on vielä edellisen hyppeäjän matkassa taivaalla.

Valmistaudu ajoissa. Jos tiedät, että kamojen päälle pukeminen vie sinulta aikaa tai tarvitset apua, niin aloita homma riittävän aikaisin. Oppilaiden pitäisi

(TOTA, V...)
(MÄ OON TEFFO)
ITALIANTALIKYNTILÄ
TUA TOTA MÄ EN OIKIIN
TIEDÄ MIKÄ SUORITUS
TOLEE HV-N JÄLKEEN JA)
...IT MÄ EN OSAA...

muistaa, että tarkastukseen ja muuhun valmistautumiseen kuluu aikaa yllättävän paljon. Ja tämän saman voisivat kyllä mesutkin muistaa, eipä silti. Manifesti kyllä kuuluttaa kamoja päälle vaikka kaksi tuntia ennen lähtöä, jos tarvitaan.

Kun olet ilmoittautunut hyppäämään ja olet jo pokassa niin älä tule muuttamaan suunnitelmia - älä ainakaan poista ja lisää itseäsi yhä uudelleen ja uudelleen samaan pokaan. Otat turhan riskin, että manifestilla palaa päre ja toisaalta viivytät omalla päättämättömyydelläsi koko keikkaa ja vaikeutat manifestin työtä. Ei ole kiva kirjoittaa pokalistaa moneen kertaan (ATK ei toimi - vielä). Jos olet onnistunut saamaan lupakirjan, pitäisi sinun tietää, mitä hyppäät ja kenen kanssa, ja mistä korkeudesta.

Jos notkut kerholla eikä sinulla ole mitään erityistä tekemistä, niin olisi tosi kiva jos viitsit ajaa rättiä, radiokouluttaa tai auttaa oppilaita pakkaamisessa. Manifesti ei voi näitä kaikkia tehdä yhtäaikaan. Jos olet halukas hyppäämään esim. FS-koulutushyppyjä, niin ilmoita siitä manifestiin. Me kyllä löydämme sinulle nopeasti sopivan uhrin. On nimittäin tosi tylsää käydä suunnilleen rukoilemassa radiokouluttajaa tai uhata kirveen kanssa jotakuta rättikuskiksi jne. Vanhempi hyppääjä

- olet itsekkin ollut jaffa. Eikä se ollut mukavaa jos joutui jäämään keikasta pois siksi, ettei kukaan hero viitsinyt lähteä radiokouluttajaksi. Etkä varmastikaan itsekään nauttinut vanhoina aikoina siitä, että sait kävellä A-alueelta takaisin kerholle.

Jos sinä toiminnallasi helpotat manifestin työtä, niin me puolestamme yritämme saada keikat ajoissa koneelle. Meille kaikillehan on vain hyötyä ja iloa siitä, että kone lentää ja porukka hyppää. Sitä vartenhan kerho on perustettu.

Jos sinulla on sellainen olo, että voisit tehdä joskus manifestivuoroja, niin ota yhteyttä Mimma Lehtovaaraan. Asia järjestyy varmasti.

N.M.H. 21
PUNKKI 7
(TEHTÄVÄ MITÄ?)
MÄYSTIN

Vuoden '93 kurssiarvostelut

Lehden toimitus on yrittänyt laatia jonkinlaisen koosteen vuoden 1993 11 kurssin oppilaiden antamasta kurssikriitikoista. Se on syytä ottaa vakavasti, sillä me kerholaiset emme kykene näkemään itseämme ulkopuolisen silmin - jos kohta kurssille tulevaakaan ei välttämättä heti tajua koulutuksen yksityiskohtien syitä. Valitsemme ajanpuutteesta (seli seli...) johtuvaa epätieteellisyyttä ja tilastollisen tarkkuuden puutetta; kyseessä on subjektiivinen otos arvosteluiden olennaisimmiksi katsotuista kohdista. Ehkä ensi vuonna (jos lehti ilmestyy) päästään parempaan tarkkuuteen.

Aineisto perustuu 146 vastaukseen. Kokonaisoppilasmääräkään ei ole selvillä tätä kirjoitettaessa, mutta lähes kaikki kurssilaiset palauttivat vastauksen, joten siltä osin kooste on kattava.

Palautetaan mieliin mitä kurssilaisilta kysytään:

1. Mikä kurssilla oli mielestäsi erityisen hyvää?
2. Entä huonoa?
3. Mitä olisit tehnyt toisin?
4. Voitko nyt mielestäsi hypätä turvallisesti ulos lentokoneesta?
(Huom! Tämän tilalla joskus:
4. Kokonaisvaikutelmasi laskuvarjohypyn alkeiskurssista? - Olisi syytä yhtenäistää paperit)
5. Muuta mieleentulevaa:

Käsitlemme näitä nyt järjestyksessä.

Tärkein kohta ei ole mitään hyvää kurssilla on, sillä sitä on automaattisesti, jos epäkohdat poistetaan. On kuitenkin kiinnostavaa tietää, millaisina meidän koetaan, ja kenties keuhkin motivoiva kouluttajia... Jonkinlainen yleislinja kiitoksissa tuntuu olevan tehokkuus, perusteellisuus ja asiallisuus, koulutuksen tiukkuus ja "reipas ja jämpämeno". Kouluttajat ovat asiansa osaavia, mukavia, rentoja ja (useimmiten) huumorintajuisia.

Tämä on arvosteluiden yleislinja, josta esimerkkinä mainittakoon kurssin 9/9 eräs mielipide:

"Koulutus tuntui tehokkaalta. Molemmat kouluttajat rehellisiä; haukkuja jos aihetta, kehuja jos aihetta. Kehittävää arvostelua."

Sanottakoon vielä kerran, että näiden kiitosten jälkeen ei ole syytä vaipua nirvanaan laakereillaan, sillä erittäin terävää kritiikkiäkin onneksi tulee aina. Mitä huonoa ihmiset löytävät kurseiltamme?

Kurssin yleisestä kulusta todettiin seuraavaa: hinta on liian korkea monen mielestä, liian tiivis ja rankka (jotkut kaipaavat välipäiviä, joita ei kaikilla kursseilla ollut), aikataulu ei pidä ja illat venyvät. No, hinta on vaikea kysymys, johon kouluttajat eivät vaikuta, tiiviyden vastapainona on kertaus, mutta aikataulu ei pidä useinkaan kutiaan. Se ei saa johtua kouluttajien omista hypyistä kuten joskus käy. Ajankulu juontaa myös toisesta valituksen aiheesta, joka toistuu monissa papereissa: ryhmät ovat liian suuria. Koulutuksen tehostaminen ja "luppoajan" vähentäminen ovat ensimmäisinä muutoslistalla.

Yhteen voisi niputtaa toisaalta toive kurssin vastaavasta kouluttajasta, "kummista". jonka puoleen voisi kääntyä, toisaalta apukouluttajien puutteet. Monet nimittäin kaipaavat kullekin harjoitukselle (ja koko kurssille) selvää johtajaa. Muut mahdolliset kouluttajat olisivat vain apuna (ja pitäisivät suunsa periaatteessa kiinni), jolloin vältetään kommentit "apukouluttajien naureskelusta" kaatumisharjoituksissa ja

"kun joku kouluttaja selitti jotakin toinen kävi selventämään omaansa päälle".

Tämä on erittäin yleinen mutta huono tapa. Jos kouluttaja haluaa saada äänensä välttämättä kuuluville tehköön sen kouluttajapalaverissa. Tunneilla ja harjoituksissa selittää sen mikä on tarpeen (ja vain sen) yksi tyyppi. Muutenkaan tunneilla ja harjoituksia seuraamassa EI KAIVATA ULKOPUOLISIA "HEROJA" kertomassa sitkumäolinkovajätkä/mimmi -juttuja. Vieläkin valitetaan kouluttajien eri näkemyksistä (mm. kaatumisessa), mutta ei enää usein. Päinvastainen ilmiö on tavallaan se, että

kouluttajat toistavat samoja asioita eri tunneilla. Mutta ehkä tämä on kertausta?

Silti se ei kai saa mennä "liian jauhamisen" puolelle.

Muu kurssiin yleisesti liittyvä toivomus on videon suurempi käyttö, esim. alastulovideota on moni halunnut (ilmeisesti höyhennyksen ja alastulotömpsädyksen havainnollistamiseksi). Tätä ja ohjausvideota yritettiin toteuttaa tänä vuonna, mutta kuten usein kerhon projektit, ne ovat venähtäneet... Kaikille kouluttajille eivät laitteiden salat liene selvinneet, sillä videoiden käyttökoulutusta kaipaili eräs kärsimätön kurssilainen.

Entäpä opettajien didaktiset taidot? Ainakin "Mara puhui liian nopeasti", jotkut kouluttajat olivat ylimielisiä (mitähän tämä tarkoittaa?), opetus-tilanteessa (esim. uloshyppy) mesut tekivät liikaa jäynöä eli turhan innokkaasti pudottelivat apuvarjoja ja unohtelivat radioita; kuten kurssilainen oikein huomauttikin, opetus-tilanteessa tehdään kaikki oikein, vasta myöhemmin vaikeutetaan suoritusta. Tämä kannattaa muistaa jokaisessa harjoituksessa ja aloittaa yksinkertaisista liikeradoista. Kouluttajien on myös selvennettävä itselleen teorian ja harjoituksen ero: edellisessä puhutaan, mutta harjoituksissa harjoitellaan. Eräs kurssilainen totesikin osuvasti:

"Enemmän harjoitusta ja vähemmän höpinää."

Vuoden '93 kurssiarvostelut

Teoriatunnit olivat liian pitkiä on aivan oikea valitus (tähän etenkin Mara syyllistyi), uloshyppyharjoitus on epärealistinen (mutta kurssilainen itsekin myönsi, että parantaminen on hankalaa), ja lopuksi liian vähän kerrotaan hyvästä hypystä - kaiketi hyvästä syystä opetus keskittyy suurelta osin (esim. varavarjokoulutus) vaikeuksiin ja niiden voittamiseen. Saako oppilas sen kuvan, että normaali hyppy on harvinaisen? Tässä liikutaan tulenaralla maaperällä.

Huonoa oli siis kiteyttäen kurssin tiivis tahti, johtajan puute, isot ryhmät ja tietyt opetustaidon puutteet.

Mitä olisin tehnyt toisin, jos olisin ollut kukkona tunkiolla? Osittain vastaukset liittyvät edelliseen kohtaan, sillä puutteet tietenkin pitää korjata. Kurssi olisi pidettävä pitemmällä ajalla, ryhmiä pienennettävä ja teoria ja käytäntö rytmittävä paremmin vuorotellen. Tähän tosin on pyrittykin. Aina joku pyysi jotain harjoitusta lisää, jopa kaatumista, mutta eniten haluttiin lisää varavarjokoulutusta. Sitä muuten moni kehuikin. Varavarjo luultavasti (ja toivotavasti) mielletään niin tärkeäksi, että se saa halajamaan valjaissa roikkumista, vaikka ne epäemukavat olisivatkin. Tässä yhteydessä voisi vedota kaluston porukkaan, josko se miettisi keinoja varavarjo-

valjaiden mukavuuden ja säätämisen helpottamiseksi. Varsinkin pienet tytöt tuntuvat hukkuvan remmien sekaan niin että mittarikin on otsan korkeudella.

Joitakin tapahtuneita vaaratilanteita voisi käsitellä noin niinkuin opiksi ja ojennukseksi, rutiniasiat pitää paremmin selvittää (käytännön toiminta kerholle tultaessa), olisi kerrottava mitä tästä ~kurssista~ eteenpäin tapahtuu, ettei ihan heitteillä jää ja näytettävä paikat kentällä eli vessat, suihkut, saunat, raflat, lenkipolut ja lyhin matka 75:n pysäkillä. . . Vielä kun saadaan Pulukoppiin valot, on kaikki jo paremmin ja voi laulaa kurssilaisen sanoin :

" Siis hyppäämään, hyppäämään joka aamu säännätään ja kun päivä on ohi niinsitten ryyppätään! "

oh, uskaltaakos herra/rouva/neiti sitten hypätä lentsikasta kurssin jälkeen? Kaikki vastanneet uskalsivat, joten kaipa herätämme riittävää luottamusta. Onko tähän kysymykseen edes muuta mahdollista vastausta? Kysytään vielä kerran. Uskaltaako?

"Kyllä, jos on laskuvarjo selässä! "

Vuoden '93 kurssi-arvostelut

Kokonaisvaikutelma
laskuvarjokurssista oli lähes kautta linjan hyvin myönteinen (tätähän ei kysytty kaikissa papereissa).

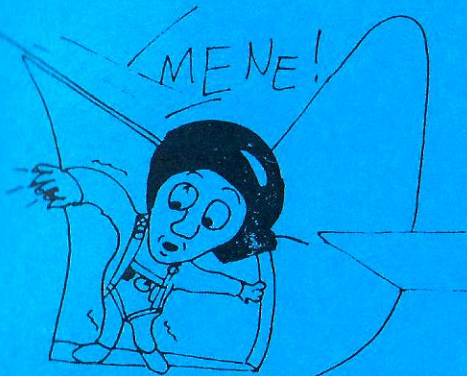
Yleensäkin kurssilaiset tuntuivat kertovan kaiken kahdessa ensimmäisessä kohdassa (hyvät/huonot asiat), ja kun kerran kukaan ei täydellisesti haukkunut kurssia, on loppuarvosanakin vähintään tyydyttävä. Esimerkkivastauksia:

"Asiallinen, hyvin järjestetty."

"Hyvä kurssi, vaikka nopeampoinen."

"Asiansa ajava, harrastukseen kannustava."

Yhtään täysin kielteistä vastausta ei si is tullut, jos se nyt jotain todistaa .

Vieläkö muuta ?

Tätä kohtaa ei juuri täytelty, mutta jotain sieltäkin löytyi. Joku yllätti "siitä, että laskuvarjohyppy on tehty niin vaikeaksi", mutta hänkin ymmärsi kurssilla miksi niin on. Mukavaa on kuulla, että "kerhossa on erittäin ystävällistä väkeä" ja "kouluttajat ovat luoneet rohkeutta lauantaan hyppyyn". Tähän viimeainittuun pääsemme luultavasti vain oikealla koulutustavalla. Näin ollen on tärkeää

"...positiivinen palaute. Virheitä pitää ehdottomasti korjata, mutta sen voi tehdä kannustavasti".

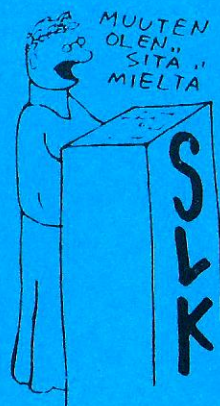
Summa summarum: niin epätasmainen kuin tämä haravointi olikin, suhtautuminen kurssiimme on ollut voittopuolisesti myönteistä (vaikka kaikki tunteet eivät varmasti ilmi tulekaan kurssi-arvosteluissa). Olemme onnistuneet, jos kurssilainen toteaa:

"Jos lauantaina ei ole hyvä sää niin hajoan!"

ja sitten hyppää ekan hyppynsä turvallisesti. Mitä muuta jää kehoon laskuvarjohyppäkurssista ?

"Kiitos mustelmista."

Ole hyvä.

Vastaus Jarkin kirjeeseen

Olen Jarkki pahoillani etten ole aiemmin vastannut Sinulle kirjallisesti. Syy on minun, ei LuKT:n.

Olen kanssasi samaa mieltä siitä että määräyksiä, joita ei noudateta on muutettava järkeviksi. Tällä hetkellä päähinemääräystä ei noudateta sen oikeassa hengessä. Osa hyppääjistä hyppää päähineissä, jotka eivät ole mitään suojapäähineitä.

Määräykset on saatava ajan tasalle ja sellaisiksi, että niitä noudatetaan. Ongelmana tässä on osittain määräysten muotoilu. Haluat hypätä muutaman hypyn vuodessa ilman päähinettä. Millä tavoin tämän muotoilemme määräykseen?

Niinkö, että ilman päähinettä saa hypätä vain juhannusyönä klo 20.00 jälkeen. Ei tuokaan kuulosta järkevältä. Jos taas annamme täyden vallan, niin olen varma siitä, että tällöin päähineettä hyppäävät juuri sellaiset hyppääjät joille se ei sovi.

Päähineen käyttö ei ole vain hyppääjän oma asia. Kun onnettomuus tapahtuu, koskettaa se hyppääjäyhteisöä kokonaisuudessaan. Jo pelkästään tunnepuolella, mutta myös asian saaman julkisuuden kannalta.

Kova kypärä ei minun tietojeni mukaan ole aiheuttanut onnettomuutta. Päähineettä hyppääminen on. Miksi me emme käyttäisi suojavälinettä joka mahdollisesti pelastaa, mutta ei vaikuta Sinun omaan hyppäämiseesi.

Kirjeessäsi meille esität esimerkin maailman kehittymisestä ja toteat etteivät määräykset näköjään kehity. Esimerkkinä käytät, ettei enää auton edessä kulje henkilöä punaista lippua heiluttaen. Olet aivan oikeassa. Maailma kehittyy ja tutkimus osoittaa, etteivät tietyt asiat olekaan vaarallisia kuten ennen luultiin.

Kuva Jussi Laine

Hyppäämisen alkuaikoina ei kypärä ollut pakollinen, siihen ei kiinnitetty huomiota. Kuitenkin käytännön kokemus on osoittanut, että ihminen voi vapaassa törmätä toiseen hyppääjään ja menettää tajuntansa. On huomattu, että nopeuserot ovat joskus huomattavia. Näin käytännön kokemus on osoittanut olemassa olevan vaaran, jota voimme ehkäistä suojaamalla päämme.

LuKT on käsitellyt kypäräasiaa ja varmasti tulee sitä myös tulevaisuudessa käsittelemään. Toivokaamme, että pääsemme ratkaisussa kaikkia osapuolia tyydyttävään tulokseen.

Olli